بررسی جرم تکدی گری و راه های پیشگیری از آن

معین کاظمی

چکیده

گدایی دست دراز کردن از دیگران برای ارتزاق و معاش زندگیست، که از زمان های بسیار دور در جوامع وجود داشته و همچنان وجود دارد. هدف بررسی و شناخت عوامل مؤثر بر تکدی‌گری قشرهای آسیب‌پذیر جامعه و ارائه راهکارهای ساماندهی متکدیان می باشد. وفق ماده ۷۱۲ و ۷۱۳ ق.م.ا تکدی‌گری جرم و یک ناهنجاری اجتماعی است. تکدی‌گری یکی از جرایمی است که در قانون مجازات اسلامی در ماده ۷۱۲ پیش‌بینی شده است. کسانی که تکدی را پیشه خود قرار دهند و از این راه امرار معاش نمایند به حبس محکوم می‌شوند ماده ۷۱۲ ق. م. ا مقرر می دارد: هر کس تکدی یا کلاشی را پیشه خود قرار داده باشد و از این راه امرار معاش نماید یا ولگردی نماید به حبس از یک تا سه ماه محکوم خواهد شد و چنان‌چه با وجود توان مالی مرتکب عمل فوق شود علاوه بر مجازات مذکور کلیه اموالی که از طریق تکدی و کلاشی به دست آورده است مصادره خواهد شد. در ماده ۷۱۳ ق.م.ا بحث به کارگیری اطفال غیر رشید را و نیز رسیدن برای تکدی‌گری مطرح نموده که در جامعه شاهد سود جویی توسط باندهای بزهکاری هستیم که با عنایت به جرم بودن در خیلی از موارد برخورد نمی‌شود. عدم تناسب بین جرم و مجازات در برخورد با متکدیان (جرائم تعزیری درجه هفت و هشت قانون مجازات اسلامی) که قابل تبدیل و تخفیف هستند می‌تواند در گسترش این نوع جرایم تأثیر مستقیمی داشته باشد.

واژگان کلیدی: تکدی‌گری، متکدیان، جرم تکدی‌گری، حبس

***مقدمه**

تکدی‌گری از جمله آسیب‌های اجتماعی است که وجود آن در سطح جامعه می‌تواند تبعات منفی زیادی را به همراه داشته باشد. متکدیان در مسیرهای انحرافی دیگری می‌روند، امری که خود به تشدید معضلات دیگر جامعه منجر می‌شود و فعالیت آنها راه را برای هنجارشکنی هر چه بیشتر باز می‌کند. منظره صدها متکدی که با اندام‌های از کار افتاده و زخمی و اسفناک یا با ذلت و خواری در گوشه و کنار شهر پدیدار می‌شوند و دست تمنا و التماس بر روی رهگذران می‌گشایند، نه تنها دل هر انسانی را به درد می‌آورد دال بر فقر، زوال منابع انسانی و همه نوع آمادگی در راه تکوین و بسط انواع جرائم است. در این راستا باید توجه داشت که متکدیان شامل دو طیف عمده هستند. یک گروهی از آنان، متکدیان بومی بوده و گروه دوم متکدیان خارجی نظیر کشورهای پاکستان، افغانستان، عراق و ... می‌باشند. یکی از مهم‌ترین شاخص‌های رشد، میزان هزینه‌ی صرف شده در هر جامعه برای رشد و آمادگی‌های انسانی است، به همان نسبت نیز تعدد متکدیان شاخصی اساسی در شناسایی عقب‌افتادگی آنست، چه پدیده تکدی‌گری با خود همه عوامل و عناصر منفی را یک‌جا دارد.

***تکدی از دید حقوقی و قانونی**

در ماده ۲ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲/۲/۱ جرم چنین بیان شده است: هر رفتاری اعم از فعل یا ترک فعل که در قانون برای آن مجازات تعیین شده است جرم محسوب می‌شود.

«ماده ۷۱۲ ق.م.ا مقرر می‌دارد: هر کسی تکدی یا کلاشی را پیشه خود قرار داده باشد و از این راه امرار معاش نماید و یا ولگردی نماید به حبس از یک تا سه ماه محکوم خواهد شد و چنان‌چه با وجود توان مالی مرتکب عمل فوق شود علاوه بر مجازات یاد شده کلیه اموالی را که از طریق تکدی و کلاشی به دست آورده است مصادره خواهد شد.»

«ماده ۷۱۳ ق.م.ا مقرر می‌دارد: هر کس طفل صغیر یا غیر رشیدی را وسیله تکدی قرار دهد یا افرادی را به این امر بگمارد به سه ماه تا دو سال حبس و استرداد کلیه اموالی که از طریق یادشده به دست‌آورده محکوم خواهد شد) «قانون مجازات اسلامی، ۱۳۷۶ ص.۱۶۷).

درخصوص ماده ۷۱۲ و ۷۱۳ قانون مجازات اسلامی نکات ذیل مورد تاکید است:

نکته اول؛ با مداقه در کلمات ماده ۷۱۲ متوجه می‌شویم که پیشه قرار دادن تکدی‌گری جرم است و نه صرف تکدی‌گری.

بنابراین اگر کسی به صورت اتفاقی و یا یک بار مرتکب رفتار تکدی‌گری شود عمل وی جرم نیست. حال سوال این است که با چند بار انجام دادن می‌توان پیشه قرار دادن تکدی‌گری را احراز کرد؟ قانون در اجمال به سر می‌برد ولیکن رویه قضایی و عرف جرایم به عادت و از جمله تکدی‌گری را از زمانی جرم می‌داند که مرتکب، بیش از دو بار عمل مذکور را تکرار کند. بنابراین جرم به عادت موکول به وقوع فعل معین در دفعات مکرر است، چندان که عادت مرتکب از این افعال

احراز شود. جرم تکدی از جمله جرایم مقید به حصول نتیجه می‌باشد و منفعت مالی باید وجود داشته باشد.

نکته دوم؛ مرتکب باید از راه تکدی‌گری امرار معاش کند. در همین راستا جرم انگاری ولگردی در ماده ۷۱۲ ق.م.ا و تعریف آن در تبصره ۲ ماده ۴۵ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ که اذعان دارد ولگرد کسی است که مسکن و ماوای مشخص و وسیله معاش معلوم و شغل یا حرفه معینی ندارد و تفسیر مضیق نصوص کیفری ما را به این سمت و سو می‌برد که عبارت (از این راه امرار معاش کند) را این‌طور تفسیر کنیم که مرتکب باید شغل دیگری نداشته باشد و تنها به صرف تکدی هزینه زندگی را تامین کند تا مشمول ماده مذکور گردد. بنابراین اگر کسی طبق اصل ۲۸ قانون اساسی دارای شغلی مجاز و مشروع باشد و در کنار درآمدی که از آن شغل کسب می‌کند تکدی‌گری هم بکند، عمل چنین کسی تکدی نیست چرا که وی صرفا از راه تکدی امرار معاش نمی‌کند. البته باید افرادی که در قالب دستفروشی به اجناس بسیار نازل و حتی بی‌مصرف اقدام به تکدی می‌کنند را مشمول این ماده و مرتکب جرم تکدی دانست زیرا که این در جهت مشروع جلوه دادن کارشان می‌باشد و می‌خواهند از این طریق مشمول جرم تکدی‌گری نشوند و از قانون گریزان باشند که باید توجه نمود که پیشه اصلی آنها تکدی‌گری می‌باشد. در بند ۱ ماده ۶ قانون اقدامات تامینی و تربیتی درباره نگهداری مرتکب در یک کارگاه کشاورزی یا صنعتی برای مدت نامعین بیان می‌دارد: در صورتی که فاعل شخصی ولگرد یا قواد بوده و از راه فحشا یا تکدی و نظایر آن امرار معاش می‌کرده و ارتکاب جرم از این طریق بوده باشد. ذکر عبارت و نظایر آن در متن ماده موید این نکته است که مقنن به صورت تمثیلی مواردی را ذکر کرده و موارد مشابه مشمول حکم قرار خواهد گرفت. اما ماده ۷۱۲ ق.م.ا به صورت حصری تکدی، کلاشی و ولگردی را ذکر کرده و در صورت تردید درباره مجرمانه بودن رفتار مرتکب باید وفق ماده ۴ قانون آ.د.ک جدید اصل را بر برائت گذاشت و مقام محترم قضایی حکم به تبرئه بدهد. اصلی‌ترین نقدی که به قانونگذار وارد است این است که مقنن تنها به شکل سنتی تکدی توجه کرده است. بدین صورت که کسی بدون داشتن شغل و از روی تنبلی «ذکر ولگردی در کنار تکدی موید این نکته است» و به صرف تکدی امرار معاش کند. با توجه به این قیود و اشکال و انواع جدید تکدی، باید در موارد متعدد تفسیر مضیق به نفع متهم نمود چرا که هستند افرادی که تکدی را پیشه خود قرار نداده‌اند. نحوه نگارش مقنن و وجود چنین برخوردی در ق.م.ا موجب تردید محاکم قضایی در صدق عنوان کیفری می‌شود و قضات ناچارا به همین سه عنوان تکدی، کلاشی و ولگردی حکم بدهند.

***انواع پیشگیری**

اقدامات پیشگیرانه غیر قهرآمیز که به طور خاص ناظر بر پیشگیری است یا بر خود فرد اعمال می‌شود یا بر وضعیت وی. زیرا فرض بر آن است که تعامل میان عوامل شخصی و وضعی، شخص را در معرض ارتکاب جرم قرار داده و ما درصدد خنثی کردن آن هستیم. اگر اقدامات پیشگیرانه نتواند جرم را محو بکند حداقل از شدت آثار و زیان‌های مالی و روحی جرم بکاهد و گذار اندیشه مجرمانه بر جرم را عقیم و متوقف کند. در این رکن، اقدامات ممکن است که کنشی (پیشین) و یا واکنشی (پسین) باشد. پیشگیری ممکن است نسبت به اقداماتی باشد که افراد را در موقعیت جرم قرار می‌دهد. ولگردی و تکدی فی حد ذاته قبیح است و فرد در این حالت مستعد جرم قرار می‌گیرد (برای نظر مخالف رجوع کنید).

۱-پیشگیری کیفری (LAW ENFORCEMENT CRIME PREVENTION) ترساندن و ارعاب شهروندان با اعمال مجازات بر مجرم به صورت خاص و عبرت دیگران به صورت عام انجام می‌شود.

۲ – پیشگیری وضعیت مدار (SITUATION – BASED CRIME PREVENTION)

در این نوع پیشگیری به دنبال اثرگذاری بر موقعیت‌ها و وضعیت‌هایی هستیم که بروز رفتار تهاجمی یا تملک‌آمیز را فراهم می‌کند. به عبارت دیگر با هدف حمایت از آماج و فرصت‌های ارتکاب جرم است. رفتارهای مجرمانه دو حالت دارند؛ خشونت آمیز و یا نیرنگ آمیز، رفتارهای خشونت آمیز حاکی از سوء استفاده از زور و نیروی شخصی است. این سوء استفاده کننده، ضارب، جارح و یا قاتل خواهد شد. رفتارهای نیرنگ آمیز به همراه تقلب و حیله است مانند کلاهبرداری و کلاشی.

۳ – پیشگیری فرد مدار (INDIVIDUAL - BASED PREVENTION) از طریق اعمال و اقداماتی که بر خود فرد تاثیر می‌گذارد و بدین ترتیب خلاءهای فردی را پر کند. در این پیشگیری علاوه بر خود فرد به خانواده، مدرسه، محیط دوستان و ... نیز می‌بایست توجه شود.

پیشگیری نوع اخیر نیز خود شامل بر پیشگیری رشدمدار و پیشگیری اجتماعی است.

۴ – پیشگیری رشد مدار (DEVELOPMENTAL CRIME PREVENTION) پیشگیری از بزهکاری از طریق اتخاذ اقدامات مختلف در طول رشد فرد است. ویژگی این نوع پیشگیری آن است که علاوه بر خود فرد، شامل اشخاص و محیط‌هایی می‌شود که وی را مجهز به وسایل مقاومت در مقابل جرم نکرده‌اند.

۵ – پیشگیری اجتماعی (SOCIAL CRIME PREVENTION)مداخله در محیط اجتماعی عمومی و شخصی پیرامون و انگیزه‌های بزهکاران تمرکز دارد. محیط اجتماعی عمومی مانند محیط‌های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی که نسبت به همه مشترک است و محیط اجتماعی شخصی که خاص خود فرد است مانند محله، خانواده و. ...

اصولا مبارزه با معلول بدون توجه به علل در نهایت اقدام مفیدی نخواهد بود. احتساب مخارج ناشی از اجرای کیفر و اقدامات تربیتی و تامینی و هزینه‌های ناشی از جرایم رقم هنگفتی را به ما نشان می‌دهد که اگر سیاست کیفری مملکتی به آن درجه‌ای از تعالی برسد که به جای صبر کردن و در کمین نشستن و انتظار این که فردی مرتکب خلافی بشود و بعد او را تحت تعقیب و مجازات قرار دهد، هم خود را بر پیشگیری از وقوع جرم نموده و با صرف مخارج فوق رفع کمبودها و نیازهای افراد محروم را نماید می‌تواند ریشه بزهکاری و ناسازگاری را بخشکاند.

۴ – پیشگیری عمومی در ارتباط با کل جامعه بوده و مسایل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را در برمی‌گیرد. اقدامات پیشگیری عمومی شامل ایجاد یک فرهنگ مناسب، مستقل و غیروابسته، اجرای یک سیاست درست اقتصادی در جهت ریشه‌کن کردن فقر و تامین نیازهای تمام اقشار فقیر و تهی‌دست که رقم بسیار بالایی را در میان کل بزهکاران تشکیل می‌دهند، جلوگیری از مهاجرت روستائیان به شهرها یا در یک کلام اعمال سیاستی که بتواند از هر نظر یک عدالت اجتماعی و سلامت واقعی را در تمام ابعاد جامعه حاکم گرداند. این نوع از پیشگیری برای جلوگیری و مقابله از تکدی‌گری در شهرها مدنظر نویسنده است.

۵ – پیشگیری خصوصی این پیشگیری مبتنی بر انجام اقداماتی است که قبل یا بعد از ارتکاب ناسازگاری و بزه صورت گرفته و هدف از آن مبارزه با انگیزه‌ها و علل بزهکاری، بازپروری مجرم و امحاء عوامل و انگیزه‌های آن می‌باشد. در حقیقت پیشگیری اختصاصی مسکن، برای تسکین درد و جلوگیری از پیشرفت آن می‌باشد و عمدتا در کوتاه مدت مفید می‌باشد.

نتیجه‌گیری

در مواد ۷۱۲ و ۷۱۳ قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) تکدی‌گری جرم محسوب شده است و به همین علت افراد متکدی مجرم بوده و برابر قانون باید با آنها برخورد شود. پیش از این نیز ۱۱ ارگان موظف به برخورد با تکدی‌گری و ساماندهی آنها شده‌اند اما وجود این پدیده در کشور به‌ویژه نمود متکدیان خارجی در شهر اصفهان نشان از عدم توجه کافی و هماهنگی نهادهای مسوول به این امر دارد. مع‌ذلک باید گفت هر چند علت روی‌آوری بعضی افراد به تکدی‌گری فقر و نیاز مالی می‌باشد ولیکن درصدی نیز به صورت مافیای تکدی‌گری و باندهای گسترده فعالیت می‌کنند که ساعات کار، محل و موقعیت از پیش تعیین شده و به اشکال گوناگون به صورت سازمان یافته و تحت نظر مدیریت افراد سودجو تکدی‌گری می‌کنند و گاهی برای گریز از قانون به دستفروشی اجناس کم ارزش مانند فروش فال، گل، آدامس و ... تغییر ماهیت می‌دهند و شهروندان را در صورت عدم نیاز مجبور به خرید کالای گران می‌کنند.

در ماده ۷۱۳ ق.م.ا بحث به‌کارگیری اطفال غیر رشید را و نیز رسیدن برای تکدی‌گری مطرح نموده که در جامعه شاهد سودجویی توسط باندهای بزهکاری هستیم که با عنایت به جرم بودن در خیلی از موارد برخورد نمی‌شود. عدم تناسب بین جرم و مجازات در برخورد با متکدیان (جرایم تعزیری درجه هفت و هشت قانون مجازات اسلامی) که قابل تبدیل و تخفیف هستند می‌تواند در گسترش این نوع جرایم تاثیر مستقیمی داشته باشد.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه
شرکت چایسازی توحید فومن (سهامی خاص)

جلسه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت چایسازی توحید فومن (سهامی خاص) ثبت شده به شماره ۳۸۲۴ و شناسه ملی ۱۰۷۲۰۱۷۲۶۴۸، راس ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۱/۰۳/۱۴ در محل کارخانه واقع در شهرستان فومن، کیلومتر ۹ جاده قلعه رودخان کارخانه چایسازی توحید فومن تشکیل می‌گردد. از عموم سهامداران دعوت می‌شود راس زمان مقرر در جلسه حاضر شوند و در صورت عدم حضور نماینده تام‌الاختیار خود را کتبا معرفی نمایند.

دستور جلسه:

۱ – استماع گزارش هیات مدیره و بازرسان قانونی شرکت
۲ – طرح و تصویب صورت‌های مالی سال ۱۴۰۰
۳ – طرح و تصویب بودجه مالی سال ۱۴۰۰
۴ – انتخاب هیات مدیره و بازرسان
۵ – انتخاب روزنامه کثیرالانتشار
۶ – تعیین خط مشی آتی شرکت
۷ – آنچه در محدوده اختیارات قانونی مجمع می‌باشد.

هیات مدیره شرکت

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۹۳۶۰۳۱۸۰۰۴۰۰۰۰۸۶ مورخه ۱۴۰۱/۰۱/۰۸ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی رودبار، تصرفات مالکانه صفر محمد جمالی گلدیانی فرزند امید علی مورد تایید قرار گرفت.

۱- شش‌دانگ یک باب خانه و محوطه مشتمل بر درختان زیتون به مساحت ۵۰۹۰/۹۳ مترمربع به شماره پلاک فرعی ۴۲۵ مجزی از پلاک ۳۶۸ از اصلی ۱۶ واقع در جازم کول بخش ۱۸ گیلان از مالکیت امید علی جمالی و غیرو به آدرس شهرستان رودبار – جازم کول - محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۷۲ رم‌الف‌ث

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۲/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۲/۲۵
رییس ثبت اسناد رودبار – علیرضا اکبری گیگاسری

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۰۶۰۳۱۸۰۰۴۰۰۳۸۲۲ مورخه ۱۴۰۰/۰۸/۲۶ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی رودبار، تصرفات مالکانه مهدی عزیزی خرشکی فرزند ایلخانی مورد تایید قرار گرفت.

۱- شش‌دانگ یک باب خانه و محوطه به مساحت ۶۹۷/۲۷ مترمربع به شماره پلاک فرعی ۴۸۷ مجزی از پلاک ۲۲۶ از اصلی ۴۵ واقع در خرشک بخش ۱۸ گیلان از مالکیت تقی عزیزی خرشکی و غیرو به آدرس شهرستان رودبار – خرشک - محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۷۸ رم‌الف‌ث

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۱/۰۲/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۱/۰۲/۲۵
رییس ثبت اسناد رودبار – علیرضا اکبری گیگاسری

تاریخ انتشار ۱۴۰۱/۲/۲۵

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده (نوبت اول)

مجمع عمومی فوق‌العاده نوبت اول شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان ماسال راس ساعت ۱۸ عصر روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۱/۳/۸ در خیابان شهید بهشتی سالن آمفی تاتر آموزش و پرورش شهرستان ماسال تشکیل می‌گردد. از عموم اعضای محترم شرکت دعوت می‌گردد راس ساعت مقرر جهت رسیدگی به دستورات جلسه حضور بهم رسانند.

توجه:

هریک از اعضای شرکت می‌توانند استفاده از حق خود را برای حضور و دادن رای در مجمع عمومی به یک نفر به عنوان نماینده تام الاختیار از میان اعضاء یا خارج از اعضاء واگذار نماید. لیکن هیچ‌کس نمی‌تواند علاوه بر رای خود بیش از ۳ رای با وکالت داشته باشد. غیر عضو تنها می‌تواند از یک عضو وکالت داشته باشد.

در ضمن اعضایی که قصد وکالت به غیر را دارند تا ۲۴ ساعت قبل از برگزاری مجمع عمومی نوبت اول یا دوم یا سوم به دفتر شرکت مراجعه تا وکالت‌نامه تنظیم و به تایید مقام دعوت کننده مجمع عمومی (بازرس) رسیده تا قابل ارایه به مجمع عمومی باشد.

دستور جلسه

۱- استماع گزارش کتبی بازرس شرکت
۲ – اتخاذ تصمیم در مورد عزل هیات مدیره

یادآوری: چنانچه مجمع عمومی نوبت اول به حدنصاب قانونی نرسید، مجمع عمومی فوق‌العاده نوبت دوم در ساعت ۱۸ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۳/۲۱ با همان دستور جلسه در محل فوق برگزار می‌گردد، در غیر اینصورت اگر مجمع نوبت دوم نیز به حد نصاب قانونی خود نرسید مجمع عمومی فوق‌العاده نوبت سوم در ساعت ۱۸ روز یک‌شنبه مورخه ۱۴۰۱/۴/۵ در سالن آمفی تاتر آموزش و پرورش شهرستان ماسال برگزار می‌گردد.

سلیمان فلاح
بازرس شرکت تعاونی مصرف فرهنگیان ماسال